

Ευρώπης, ν' αντικαταστήσῃ τὸ ἐπ' αὐτῇ τὸν ἐρυθρὸν σταυρὸν δι' ἐρυθρὰς ἡμισελήνου. Ἡ Ἑλλάς προσεχώρησε διὰ τῆς ἀπὸ 5, 17 Ἰανουαρίου 1865 διακοινώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ Κ. Δημητρίου Μπουπουῆ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλβετικῆς Ὀμοσπονδίας K. Schenk. Τὸ ἔργον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δὲν ἀποτελεῖ σύμβολόν τι ἐκ διαφόρων τμημάτων ἱεραρχικῶς πρὸς ἄλληλα διακειμένων. Τούναντίον αἱ ἑταιρίαι καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰσι διάφοροι κατὰ τὸν ὀργανισμόν εἰς τὰ διάφορα ἔθνη καὶ ὅλως ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξάρτητοι. Μόνον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ὑπάρχει ἱεραρχικός τις μεταξὺ τῶν διαφόρων ἑταιριῶν καὶ ἐπιτροπῶν σύνδεσμος, ἀναγνωρίζομένης κεντρικῆς τινος ἀρχῆς. Κοινὸς ὅμως ἀπάντων σύνδεσμος ὑπάρχει ἐπιδικώμενος σκοπὸς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνω κατεθέντων διεθνῶν νομίμων, καὶ κοινὸν σύμβολον ὁ ἐρυθρὸς σταυρὸς. Τὸ δ' ἐν Γενεύῃ ἔδρευον *Die drei Kreuzen* χρησιμοποιεῖ ὡς κοινὸν κέντρον καὶ ὡς μεσάζων ἐνίοτε μεταξὺ τῶν διαφόρων κατ' ἔθνη κεντρικῶν ἐπιτροπῶν. Ὡς γνωστὸν, καὶ ἐν Ἑλλάδι συνέστη πρὸ τριῶν περιήπου ἑθνῶν ἐπίκουρος τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν ἡμιλογος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς Γενεύης, τῆς πρωτοβουλίας τῆς Α. Μ. τῆς χαριστοβούτου ἀριστίστως Ὀλγας. Σχεδὸν ἀπανταχοῦ ὑπάρουσι καὶ ἑταιρίαι ἢ ἐπιτροπαὶ κυριῶν. Τοιαύτη ἐπιτροπὴ καθηρτίσθη καὶ παρ' ἡμῖν. Παρατηρήθη ἔν γένει, ὅτι αἱ κυρίαι προσήνεγκον ἀνεκτιμήτους πρὸς τοὺς τραυματίας ὑπηρεσίας μετὰ παραδειγματικῆς ἀφοσιώσεως.

Τὸ σύστημα τῶν ἑταιριῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐνεργοῦν ἀπὸ δεκαεξαετίας ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ, προσέφερε μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα ἐπὶ τοῦ ἐν Σλεβικῷ πολέμου τῷ 1864, ἐπὶ τοῦ πολέμου τοῦ 1866 ἐν Βιεννῇ, ἐπὶ τοῦ Μείνου, ἐν τῷ Βενετικῷ καὶ ἐν τῇ Ἀδριατικῇ, ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ Παρικῇ ἐπικρατεῖα πολέμου τῷ 1867, ἐν τῷ μεταξὺ Βρασιλίας καὶ Παραγουάης πολέμῳ καὶ ἔσχατος ἐν τῷ μεγάλῳ γαλλογερμανικῷ πολέμῳ τῷ 1870, κατ' ἕν ὑπελογίσθησαν τὰ ἐν Γερμανίᾳ ἐνεργήσαντα κομητάτα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς δισχίλια.

Τὸ σύστημα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ οὐδὲν ἔτερον εἶναι ἢ ὀργάνωσις τῶν ἐπικούρων ἰδιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, ὧν προηγουμένως εἶχεν ἤδη ἀναγνωρισθῆ ἡ σπουδαία ἀξία. Κατὰ τὸν κριμαϊκὸν πόλεμον ἡ Μεγάλη Δούκισσα τῆς Ῥωσσίας Ἐλένη Παύλοβνα, ἐκ γένους ἡγεμονίς τῆς Βυρσεμβέργης, χήρα τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Μιχαήλ, καὶ τριακόσαι εὐγενεῖς κυρίαι Ῥωσίδες κατήλθον εἰς τὸ στάδιον τοῦ πολέμου ἐπίκουροι. Ἐνῶ αἱ φιλόνηρωποι αὗται κυρίαι ἐνοσήλευον τοὺς Ῥώσσους τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς, τὸ αὐτὸ πράττον ἐν Κριμαίᾳ ὑπὲρ τῶν Ἀγγλῶν μὲν ἢ

Κυρία Florence Nightingale μετὰ τριάκοντα καὶ τεσσαρῶν ἀγγλίδων κυριῶν, καὶ αἱ Ἀδελφαὶ τοῦ Ἑλέου, ὑπὲρ τῶν Γάλλων. Οὐδαμοῦ ὅμως ἐπεφάνη τρανώτερον ἢ δύναμις τῆς ἰδιωτικῆς ἐνεργείας ὅσον ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τετραετοῦς ἐμφυλίου πολέμου. Τὸ *Kentrikon Amerikarikon Komitaton* ἠρίθμει ἐπὶ τοῦ πολέμου τούτου ὑπὲρ τὰς τριάκοντα καὶ τρεῖς χιλιάδας ἐπιτροπῶν κυριῶν. Ἐντὸς ἐνὸς μόνου ἔτους τῷ 1864 συνήθροισε καὶ ἐδαπάνησε 50, 450, 000 φράγκων, εἰς τὰ προσθετέα τὰ εἰς εἶδη κολοσσιαῖα βοθημάτων. Ὑπολογίζονται δὲ εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων ὁ ἀριθμὸς τῶν στοχαστικῶν ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν οὓς ἢ ἐν λόγῳ ἑταιρία περιέθαλψε, καὶ εἰς πολλὰς μυριάδας ὅσους ἔσωσεν ἀπὸ βεβιαίου θανάτου.

Ἐπέπρωτο ὅπως ὁ αἰὼν οὗτος, ὅστις εἶδε τοὺς καταστρεπτικωτάτους τῶν πολέμων, νὰ ἴδῃ καὶ τὴν καθίδρυσιν πρακτικωτέρας τινὸς ἐνεργείας πρὸς παρηγορίαν τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου. Ἐὰν ἢ ἐλπίς τοῦ νὰ κατευνασθῶσι τὰ ἔθνηκ' ἀπάθη, νὰ διασκεδασθῶσι αἱ ἔθνηκ' ἀπὸ τῆς ἐπιπέρας, δὲν εἶναι ἐντελὸς χιμαρική, ἀλλὰ μετέχει τινὸς ἀληθείας, οὐδὲν δύναται μᾶλλον νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἢ ἡ κοινὴ ἀγαθοεργία πρὸς φίλους καὶ ἐχθροὺς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ὅπως δὲ ὅμως ἢ ἀγαθοποιεῖα πρὸς πάσχοντας φέροι ἐν ἑαυτῇ τὴν παρηγορίαν αὐτῆς καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτῆς ὠφέλειαν. Εἶναι δὲ πρὸ πάντων αὕτη σημεῖον ἀσφαλὲς τοῦ πολιτισμοῦ ἔθνους τινός. Ἄς ἐργασθῶμεν ἐπομένως τὸ κατὰ δύναμιν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου, βέβαιον ὄντες ὅτι οὕτω καὶ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ αὐτὴν τὴν πατρίδα ἐξυπηρετοῦμεν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΤΥΜΑΖΟΣ.

ΤΟ ΟΡΩΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗ ΟΡΩΜΕΝΟΝ

[Ἐκ τῶν τοῦ F. BASTIAT]

Συλλογὴ· ἐκ τῶν σελ. 625.

III. Ο ΦΟΡΟΣ.

Θὰ ἔτυχε ν' ἀκούσῃτε ἐν ὁμιλίᾳ· «Ὁ φόρος εἶναι ἢ καλητέρα τοποθέτησις τῶν χρημάτων, εἶναι γονιμοποιούσα δρόσος. Ἴδετε πόσαι οἰκογένεια δι' αὐτοῦ ζῶσι, καὶ ἀκολουθήσατε διὰ τοῦ νοῦς τὴν ἐπὶ τῆς βιομηχανίας ἐπίδρασιν αὐτοῦ· εἶναι τὸ ἄπειρον, εἶναι ἡ ζωὴ.»

Πρὸς καταπολέμησιν τοῦ δόγματος τούτου ἀναγκάζομαι νὰ ἐπαναλάβω τὴν προηγουμένην ἀναίρεσιν. Ἡ πολιτικὴ οἰκονομία γινώσκει ὅτι τὰ ἐπιχειρήματά της δὲν εἶναι ἀρκούντως τερπνά, ὥστε νὰ λέγηται περὶ αὐτῶν *Repetita placent*—ἢ ἐπανάληψις τέρπει· διὸ καὶ ἐτροποποίησεν ἐπὶ τὸ σκοπιμώτερον τὸ ῥητόν, ἔχουσα τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἐν τῷ στόματι αὐτῆς *Repetita docent*—ἢ ἐπανάληψις διδάσκει.

Ἡ ἐκ τοῦ μισθοῦ ὠφέλεια τοῦ ὑπάλληλου εἶναι τὸ ὀρώμενον· ἢ ἐκ τούτου ὠφέλεια τῶν προμηθευτῶν αὐτοῦ εἶναι καὶ αὐτὴ τὸ ὀρώμενον. Τὸ πρᾶγμα προσβάλλει τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σώματος.

Ἄλλ' ἢ ἐκ τῆς ἀποτίσεως τοῦ φόρου ζημία τοῦ φορολογουμένου εἶναι τὸ μὴ ὀρώμενον, καὶ ἢ ἐκ τῆς ζημίας ταύτης ζημία τῶν προμηθευτῶν αὐτοῦ εἶναι καὶ αὐτὴ τὸ μὴ ὀρώμενον· καὶ ὅμως ἔπρεπε νὰ προσβάλλῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πνεύματος.

Τὸ νὰ δαπανᾷ χάριν ἑαυτοῦ ὁ ὑπάλληλος πέντε φράγκα περισσότερο συνεπάγεται τὸ νὰ δαπανᾷ πέντε φράγκα ὀλιγώτερον ὁ φορολογούμενος. Τοῦ ὑπάλληλου ἡ δαπάνη εἶναι ὄρατῆ, διότι γίνεται· ἄλλ' ἢ τοῦ φορολογουμένου δὲν εἶναι, διότι, φεῦ! κωλύεται νὰ τὴν κάμῃ.

Παραβάλλετε τὸ ἔθνος πρὸς γῆν αὐχμηρὰν, καὶ τὸν φόρον πρὸς ὑετὸν γόνιμον. Ἄλλ' ἔπρεπε καὶ νὰ ἐρωτήσητε τίνες αἱ πηγαὶ τοῦ ὑετοῦ τούτου, καὶ μὴ ὁ φόρος ἦναι ἴσα ἴσα ἢ ἀντλία δι' ἧς ἀφαιρεῖται ἡ ὑγρασία καὶ οὕτω γίνεται αὐχμηρὰ ἡ γῆ. Ἐπρεπε καὶ τοῦτο ἀκόμη νὰ ἐρωτήσητε, ἂν ἦναι δυνατὸν, ἔστω καὶ ὑετὸς ὁ φόρος, νὰ λαμβάνῃ τοσοῦτον ἐκ τοῦ πολυτίμου ὕδατος διὰ τοῦ ὑετοῦ τὸ ἔδαφος, ὅσον χάνει διὰ τῆς ἐξατμίσεως.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι, ὅταν ὁ Εὐπόλις πληρόνῃ πέντε φράγκα τῶ εἰσπράκτορι, δὲν λαμβάνει οὐδὲν εἰς ἀντάλλαγμα. Ὅταν δὲ, δαπανῶν τὰ πέντε ταῦτα φράγκα ὁ ὑπάλληλος, τὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸν Εὐπόλιν, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἴσης ἀξίας σίτον, ἐργασίαν κ.λ.π. Τὸ κάτω δὲ τῆς γραφῆς εἶναι καθαρὰ ὡς πρὸς τὸν Εὐπόλιν ζημία πέντε φράγκων.

Παραδέχομαι ὅτι συχνάκις, ἔστω καὶ συχνότατα, ὁ ὑπάλληλος ἀνταποδίδει εἰς τὸν Εὐπόλιν ἴσης ἀξίας ὠφέλειαν διὰ τῆς ὑπηρεσίας του. Τότε εἶναι καθαρὰ ἀντάλλαγῃ καὶ οὐδετέρωθεν ζημία. Διὸ καὶ τὰ ἐπιχειρήματά μου δὲν ἀπευθύνονται κατὰ τῶν ὠφελίμων δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Τοῦτο μόνον λέγω· ποικειμένου νὰ νομοθετήσητε θέσιν τινὰ, ἀποδείξατε τὴν χρησιμότητά της. Ἀποδείξατε ὅτι, ἕνεκα τῶν ὠφελειῶν τὰς ὁποίας εἰς τὸν Εὐπόλιν παρέχει, εἶναι ἀξία τῶν πέντε αὐτοῦ φράγκων. Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς πραγματικῆς ταύτης ἀξίας τῆς θέσεως, μὴ προτείνετε ὡς ἐπιχείρημα τὸ κέρδος τοῦ ὑπάλληλου, τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν προμηθευτῶν του· μὴ λέγητε ὅτι ἡ θέσις ὑποθάλλει τὴν ἐργασίαν.

Ὅταν ὁ Εὐπόλις δίδῃ εἰς τὸν ὑπάλληλον πέντε φράγκα ἀντὶ πράγματι ὠφελίμου ὑπηρεσίας, εἶναι ἀπαράλλακτως τὸ αὐτὸ ὡς ὅταν δίδῃ εἰς τὸν ὑποδηματοποιὸν πέντε φράγκα ἀντὶ ζεύγους ὑποδημάτων. Δίδει, λαμβάνει, εἶναι ἴσα. Ἄλλ' ὅταν ὁ Εὐπόλις δίδῃ τὰ πέντε

φράγκα εἰς ὑπάλληλον χωρὶς νὰ λάβῃ τι εἰς ἀντάλλαγμα, ἀλλ' ἔνχ μάλιστα καὶ καταπισθῆ, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν τὰ ἔδιδεν εἰς κλέπτην. Τὸ ὅτι ὁ ὑπάλληλος θὰ δαπανήσῃ τὰ πέντε φράγκα ἐπὶ μεγάλη ὠφελείᾳ τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας δὲν εἶναι λόγος, διότι τὸ αὐτὸ ἤθελε κάμει καὶ ὁ κλέπτης, τὸ αὐτὸ ἤθελε κάμει καὶ ὁ Εὐπόλις ἂν καθ' ἑδὼν δὲν ἀπῆντα τὸν νόμιμον ἢ τὸν αὐθαίρετον παράσιτον.

Μὴ σπεύδωμεν λοιπὸν νὰ κρίνωμεν τὰ πράγματα ἐκ τοῦ ὀρωμέου, παρατρέχοντες τὸ μὴ ὀρώμενον.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπετέλουν μέρος τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως τὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μέλη δὲν ἀπεκλείοντο συστηματικῶς ἀπὸ πάσης ἐπιτροπῆς· κατὰ τοῦτο δὲ ἔπραττε συνετῶς ἡ Συντακτικὴ Συνέλευσις. Ἦκουσα τότε τὸν κύριον Θιέρσον λέγοντα· «Δι' ὄλον τοῦ βίου μου ἐπολέμησα τοὺς νομιμόφρονας καὶ τοὺς κληρικούς. Ἀφ' ὅτου δὲ ὁ κοινὸς κίνδυνος μᾶς ἦνωσεν, ἀφ' ὅτου τοὺς ἐπλησίισα, ἀφ' ὅτου τοὺς ἐγνώρισκα, ἀφ' ὅτου ἠνοήξαμεν τὰς καρδίας μας, ἐνόησα ὅτι δὲν εἶναι τὰ τέρατα, τὰ ὁποία ἐφανταζόμεθα.» Καὶ τῶ ὄντι αἱ δυσπιστίαι αὐξάνουσι, τὰ μίση ἐξάπτονται μεταξὺ τῶν κομμάτων, ἅτινα δὲν συγχωροῦνται. Ἄν ἡ πλειονοψηφία ἄφινε νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς μέλη τινὰ τῆς μειονοψηφίας, ἴσως ἤθελεν ἀναγνωρισθῆ ἑκατέρωθεν ὅτι αἱ ἰδέαι δὲν ἀπέχουσι τοσοῦτον, πρὸ πάντων δὲ ὅτι δὲν εἶναι τοσοῦτον διεστραμμένοι ὅσον τὰς φαντάζονται.

Τὸ παρελθὸν λοιπὸν ἔτος ἤμην μέλος τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῆς. Ὅσακις τις ἀνέφερε περὶ ἐλαττώσεως τῆς χορηγήσεως τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τῶν ὑπουργῶν, τῶν πρέσβων, τῶ ἔλεγον· «Χάριν αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας δέον νὰ περιβάλλωνταί τινες ἐκ τῶν θέσεων δι' ἀξιοπρεπείας καὶ λάμπσεως. Διὰ τοῦ μέρους τούτου δυνάμεθα νὰ προσελκύσωμεν εἰς αὐτὰς τοὺς διακεκριμένους ἄνδρας. Ἄπειροι δυστυχεῖς ἀπευθύνονται πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας· πόσον δὲ δύσκολος θὰ ἦναι ἡ θέσις του, ἂν ἀναγκάζεται πάντοτε ν' ἀποποιῆται τὴν συνδρομὴν του. Συναναστροφαὶ ἐν ταῖς ὑπουργικαῖς καὶ διπλωματικαῖς αἰθούσαις εἶναι ἐκ τῶν ἐλατηρίων τῶν συνταγματικῶν κυβερνήσεων, καὶ τὰ τοιαῦτα.»

Οἱ λόγοι οὗτοι δὲν εἶναι μὲν ἀναντίρρητοι, ἀλλὰ βεβαίως χρήζουσιν ἐπισταμένης ἐξετάσεως. Στηρίζονται ἐπὶ τοῦ καλῶς ἢ κακῶς ἐκτιμωμένου δημοσίου συμφέροντος· ἐγὼ δὲ δὲν εἶμαι πρὸς αὐτοὺς ἀδυσώπητος, ὡς οἱ πολλοὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων Κατῶνων, ὑπὸ στενοῦ πνεύματος ἄκρας φειδωλίας ἢ ζηλοτυπίας κινούμενοι.

Ἄλλ' ὅτι ἀναστατόνει τὴν οἰκονομολογικὴν μου συνείδησιν, ὅτι μὲ κάμνει νὰ ἐρυθρίω διὰ

τὴν διανοητικὴν φήμην τῆς πατρίδος μου εἶναι ἡ ἐξῆς παράλογος τετριμμένη φράσις, πάντοτε λεγομένη καὶ πάντοτε εὐμενῶς ἀποδεκτὴ γινομένη.

« Ἄλλως τε τῶν μεγιστάνων ἢ πολυτέλεια ἐπιφυγόνει τὰς τέχνας, τὴν βιομηχανίαν, τὴν ἐργασίαν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους καὶ οἱ ὑπουργοὶ του, κελοῦντες εἰς συμπόσια καὶ συναναστροφάς, ἐγγέουσι ζῶν εἰς τὰς φλέβας τοῦ κοινωνικοῦ σώματος. Ἐλαττόνοντες τὴν χορηγίαν τῶν λιμοκτονεῖτε τὴν παρισινήν καὶ, διὰ τούτου, τὴν ἐθνικὴν βιομηχανίαν. »

Ἄλλὰ, πρὸς Θεοῦ, σεδάσθητε τὴν ἀριθμητικὴν τούλάχιστον, καὶ μὴ ἔρχεσθε λέγοντες πρὸς τὴν Ἐθνικὴν τῆς Γαλλίας Συνέλευσιν, ἵνα μὴ πρὸς αἰσχρὸς τῆς παραδεχθῆ τοὺς λόγους σας, ὅτι ἄλλο εἶναι τὸ κεράλιον τῆς προσθέσεως ἢ ἡ ἄθροισις γίνῃ ἀπὸ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἄλλο ἂν ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω.

Εἶμαι ἐν τῷ συμφωνεῖν μετὰ τινος ἐργάτου νὰ κατασκευάσῃ αὐλακὰ εἰς τὸν ἀγρόν μου ἀντὶ πέντε φράγκων. Ἐν ᾧ συμφωνῶ, ὁ εἰσπράκτωρ μου παίρει τὰ πέντε φράγκα διὰ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργόν. Ἡ συμφωνία μου διελύθη, ἀλλ' ὁ κύριος ὑπουργὸς προσθέτει ἐκ τούτου ἐν φαγητὸν εἰς τὴν τράπεζάν του. Πῶς πολυᾶτε νὰ ὑποστηρίζητε ὅτι ἡ ἐπίσημος αὕτη θάπανά ἐστὶν αὐξήσις τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας; ἂν ἐννοεῖτε ὅτι δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπλῆ μετὰθεσις ἀπολαύσεως καὶ ἐργασίας; Ἀλήθεια ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει καύτη ἔχει ὁ ὑπουργὸς πλουσιωτέρην τὴν τράπεζάν του, ἀλλ' ὡσπύτως ἀλήθεια ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἔχει ὁ γεωργὸς ἥττον καλῶς ἀπεξηραμένον τὸν ἀγρόν του. Παρισινός τις ξενοδόχος ἐκέρδησε πέντε φράγκα. Συμφωνῶ. Ἄλλὰ συμφωνήσατε καὶ σεις ὅτι ἐπαρχιακός τις γεωργός ἔνεκα τούτου δὲν ἐκέρδησε πέντε φράγκα. Τὸ κάτω κάτω, τὸ ἐπίσημον φαγητὸν καὶ ὁ κερδίστας ξενοδόχος εἶναι τὸ ὀρώμερον* ὁ κατακλυζόμενος ἀγρός καὶ ὁ ἀργὸς ἐργάτης εἶναι τὸ μὴ ὀρώμερον.

Θεὸς μου! πόσον δύσκολον ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ ν' ἀποδεικνύηται ὅτι δύο καὶ δύο κάμνουσι τέσσαρα. Ἀφ' οὗ δὲ ἀποδειχθῆ λέγουσιν « Αὐτὸ εἶναι πασιδῆλον » πόση πληξίς ν' ἀκούῃ τις ἀποδείξεις περὶ τῶν πασιδῆλων. »

Καὶ ὅμως ψηφίζουσιν ἔπειτα ὡς εἰ μὴ προσηχθῆ ἀπόδειξις.

* Ἐστὶν ἀσέβητος.

I. B.

Μηδὲν μηδέποτε προσθέσης εἰς τὰς διαδιδόμενὰς φήμας περὶ τοῦ πλησίον σου. Διότι, ἂν μὲν ἦνε ἐνοχός, ἀπανθρώπως θέλεις αὐξήσει τὴν δυστυχίαν του διὰ τῶν συλλογισμῶν σου, ἂν δὲ ἦνε ἀθῶος, θὰ λάβῃς τὴν εὐχαρίστησιν ὅτι δὲν συμπεριελήφθης εἰς τοὺς συκοφάντας του.

Τὸ ἐπόμενον συγκινητικώτατον διήγημα, τοῦ ὁποίου μεταφράσιν παρέχουμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, εἶναι ἔργον τοῦ Ἑρρίκου Γρεβίλ, ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὑποκρύπτεται λογία καὶ εὐφυῆς γυνὴ, γνωρίσασα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἄριστα καὶ θαύτα τὸν ἠωσιπικὸν κόσμον, πρὸς ὃν τὸ ἡμέτερον διήγημα ἀναφέρεται, καὶ κοσμοῦσα ἀπὸ τινος τὰς ἐπιφυλλίδας τῶν ἐγκρίτων γαλλικῶν ἐφημερίδων *Temps* καὶ *Journal des Débats*. Σ. τ. Δ.

ΛΕΒΕΔΑΚΑ

Ὁ Σέργιος Μανούρωφ ἦτο κυνηγὸς καὶ ἐκ φυσικῆς κλίσεως καὶ ἐκ συνηθείας* ὅταν τις διέρχεται ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ ἔχη τὴν εὐκολίαν ἄνευ ἀδείας ἀγορφυλάκων καὶ ἄνευ ἄλλου κωλύματος νὰ θηρεύῃ ἐλευθέρως εἰς τὰ κτήματά του, θὰ εἶχε πολὺ ἄδικον νὰ παραμελῇ τὴν μόνην τέρψιν καὶ δικασέδασιν, ἣν δύναται ἡ ἐρημία νὰ παράσχη.

Ὁ Σέργιος ἠγάπα πρὸς τούτοις τοὺς ἵππους. Ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων οἱ Μανούρωφ εἶχον ἰδρύσει ἵπποφορβεῖον λαμπρὸν, ὁπόθεν οἱ κτηματῆται τῶν περιχώρων ἐπρομηθεύοντο τοὺς ἵππους καὶ τὰς φοράδας των. Οἱ ἵπποι, οἱ παραγόμενοι ἐκ τοῦ ἵπποφορβεῖου τούτου δὲν ἦσαν μὲν πολυπληθεῖς, ἀλλ' ἦσαν ἄριστοι. Ὁ Σέργιος διηγεῖ λοιπὸν εὐδαίμονα βίον μὲ τούτους ἵππους του καὶ μὲ τὸ ὄπλον του.

Ἄλλὰ δὲν ἀρκεῖ τὸ ὄπλον διὰ νὰ θηρεύσῃ τις, χρειάζονται καὶ κύνες* εἶχε λοιπὸν ὀλόκληρον θηροκυνίαν, ἣν ἀπετέλουν κύνες ὄχι θορυβώδεις καὶ πρὸς ἐπίδειξιν, ἀλλ' ἐκλεκτοὶ καὶ ἱκανοὶ διὰ τὰ διάφορα τῆς θήρας εἶδη, διὰ τὴν ἀλώπεκα, διὰ τὴν ἄρκτον, διὰ τὸν λαγῶν, διὰ τὰ πτηνά. Ποτέ του ὁ Σέργιος δὲν ἐπώλει κύνας.

— Ὁ κύων, ἔλεγεν, εἶνε εὐγενέστατον ζῶον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ πληρώσῃ μὲ ἄργυρον.

Ἐχάριζε τοὺς κύνες του, διότι δὲν ἦτο φιλήργυρος, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐπώλει.

Ἡ βασίλισσα ὄχι μόνον τῆς θηροκυνίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴκου ἦτο ἡ Λεβέδακα, μεγαλόσωμον λαγωνικὸν ἐκ Σιθηρίας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀργυρόχρουν καὶ ἀκηλίδωτον τὴν τρίχα, οὐλῆν δὲ καὶ μεταξώδη, ὅπως αἱ αἰγὲς τῆς Ἀγκύρας. Ἦτο τόσον ὑψηλὴ ἡ Λεβέδακα, ὥστε καὶ ὅταν ἐκάθητο ὑπερεῖχε τῆς παρακειμένης τραπέζης καθ' ἅπαν τὸ ὕψος τοῦ κυκνεῖου τραχήλου της καὶ τῆς λεπτοφυοῦς κεφαλῆς της. Τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, ἂν ὁ κύριός της τὴν ἐλησμονεῖ τῷ ἔλειγε τὸν τράχηλον χωρὶς νὰ σηκωθῆ, ἀλλ' ὑψοῦσα μόνον τὸ βύγχος. Τότε ἐκείνος τῇ ἐδίδε κομματίον λευκοῦ ἄρτου, ὃν ὑπερηγάπα καὶ ὃν μόνον ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὴν ὁ Μανούρωφ.

Ἡ Λεβέδακα—τὸ ὄνομα τοῦτο σημαίνει κύκνος—ἦτο ἀξία τῆς ἐπωνυμίας της διὰ τὴν πολλὴν χάριν τοῦ θαδίσματός της. Ὅταν τρέχουσα κατεδίωκε τὸν λαγῶν, οἱ πόδες της ἐκ-